

LAULUD

SURNUTE MÅLESTAMISE PUHAL

„Ärgake!“ nii vahid hüüdvad Ja linna kõrgest tornist
laulvad: „Jeruusalem, oh ärka sa!“ Südaöö on kätte jõud-
nud Ja vahimehed on ju hüüdnud: „Oh targad neitsid,
tõuske ka Ja võtke lambid nüüd, Sest peigmees ootab
teid! Halleluujad! Nüüd rutake, Et olete Kõik valmis tema
pulmale!“

Vahid laulvad, Siion kuuleb, Ta süda väga rõõmuste-
leb Ja ärkab, tõuseb rutuga. Peigmees tuleb taevast aus,
Ning armu väes ja taeva jõus, Ta valgus paistab selgest
ka. Oh tule, kallid peig! Oh Jeesus, Isa Poeg! Hosianna!
Ju tuleme Nüüd perule Ta kalli rõõmulauale.

Kiitust laulgu meie hääled, Au, kiitust taevahulga kee-
led, Et hüüdku kandlel, pasunad! Väravad on pärlist
tehtud Su linnas, kus meid siis saab nähtud, Kus inglid
vastu tulevad. Ei näinud silmad veel, Ei kuulnud kõrvad
teal Säärast rõõmu. Nüüd hõiskame Ja laulame Suurt
halleluujad rõõmsasti.

Jeruusalem, sa püha taeva linn, Ma ootan valuga, Et
ma kord sinu sisse jõuaksin, Mu süda rahuta. Kõik ilma-
maad ma jätan Siis maha rõõmsasti Ja armu tiivul tõttan
Siit ära ülesse.

Oh kallid päev. veel kallim tunnike, Oh millal jõuad
sa, Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda? Ma
teda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Võiks
minna elama.

Ja silmapilgul tõusen ülesse Siis taeva poole ma, Ja mi-
nust jäävad maha kaugemale Maailm ja häda ka. Hing üles-
poole nõuab Eelia vankriga, Ja inglivägi jõuab Ta vastu
lauluga.

Kui n a siis viimaks paradüsi saad Ja rahu paika näind.
Siis rõõmsa süga mina kuulutan, Mõr Jeesus mulle teind,
Siis halleluujad laulan Ma suure häälega, Siis hosianna
hüüan Ma ilma lõpmata.

Koju mind viige, Kus see rahukallas Kullal mull' koi-
dab; hingata seal ilus Tormide järel' kosutavas vilus, Vai-
kuse vallas!

Sinna mind viige, Kus mul päästekalju: Valude merre
vaob kõik maine häda, Mida siin võõrsil oli kannatada
Palju, nii palju!

Kalla, kallid Isa käsi, Rahu minu südame. Anna, et su
laps ei väsi Palvetamast iialgi. Onnista mind elu vaevas,
Hoiad kõige kurja eest. Olgu ikka lahti taevas, Kus näen
Isa vaimus tõest.

Luba mind su ligi tulla, Armas taeva Kuningas, Et su
Poja risti alla Elukoormat panna saaks. Seal on lepitust,
on õnne, Seal jääb süda rahule. Ei seal enam vaeva tunne,
Kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks, Lunastaja, sinu rist, Minu valu
vaigistajaks, Sinu käsi, Jeesus Krist. Kas ma väsin õhtu
hilja, Murdun päise päeva aal — Surres maitsen eluvilja
Lunastaja risti all.

Kui nisuiu ise ka Sa hauda langesid; Oh eluvägi, elusta
Siis ilma miljonid! Las üles hüüda iga maad, Et kõik su
nime tunnevad — Su nime õndsas rõõmuga; Ka meie val-
mis võitlema, Kui tahad sa, Me valmis võitlema.